

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/212/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717210894
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5717210894.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcov v rade: 1/ N. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. č. XX, 2/ W. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. č. XX, proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, právne zastúpený Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s.r.o., so sídlom Ružinovská 42, 821 01 Bratislava, IČO: 36862169, v konaní o určení, že úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov a určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky, o odvolaní žalobcov v 1/ a 2/ rade proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 21Csp/174/2017-53 zo dňa 13. februára 2018, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žalovaný má voči žalobcom v 1/ a 2/ rade právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

O ich výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Martin rozsudkom č.k. 21Csp/174/2017-53 zo dňa 13. februára 2018 zamietol žalobu žalobcov v časti, ktorou žiadali, aby súd určil, že úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 4.11.2010, uzatvorenej medzi žalobcami a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Žalobu žalobcov v časti, ktorou žiadali, aby súd určil, že zmluvné ustanovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 04.11.2010, a to bod e) Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v znení: „Klienti a CETELEM Slovensko, a.s. sa dohodli na zabezpečení pohľadávok zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zo Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty. Klienti výslovne a neodvolateľne súhlasia, aby v prípade, že sa omeškajú so splácaním spotrebiteľského úveru alebo revolvingového spotrebiteľského úveru dlhšie ako jeden mesiac, t.j. nezaplatia minimálne dve po sebe nasledujúce splátky úveru, uskutočňoval platca mzdy mesačné zrážky zo mzdy a to až do úplného splatenia čerpaného úveru vrátane príslušenstva a aby zrazenú sumu poukazyval na účet CETELEM Slovensko, a.s.. CETELEM Slovensko, a.s. so spôsobom zabezpečenia tohto záväzku súhlasí. Táto dohoda sa vzťahuje aj na budúcich platcov mzdy klientov, ako aj na iné príjmy klientov, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia zaobchádza ako so mzdou. Náklady spojené so zrážkami nesú klienti“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a teda neplatnou, zamietol. Zároveň rozhodol, že žalovaný má voči žalobcom právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že právny predchodca žalovaného spoločnosť CETELEM Slovensko, a.s., Bratislava, uzatvorila so žalobkyňou v 1/ rade ako dlžníčkou a žalobcom v 2/ rade ako spoludlžníkom 4.11.2010 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytla žalobcom úver vo výške 8.500,- eur. Žalobcovia sa zaviazali tento úver vrátiť dohodnutými 120-mesačnými splátkami vo výške 129,08 eur, ktorých splatnosť bola dohodnutá vždy

k 15. dňu v mesiaci nasledujúcom po poskytnutí úveru. Ako termín konečnej splatnosti úveru bol dohodnutý dátum poslednej 120-mesačne splátky úveru. Zmluva obsahuje informáciu o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov ku dňu podpisu úverovej zmluvy vo výške 13,63 %. Žalobcovia sa zaviazali úver vrátiť spolu s úrokom za poskytnutie úveru vo výške 13,49 % ročne. V konaní bolo preukázané, že úverovú zmluvu uzatvorili žalobcovia so spoločnosťou CETELEM Slovensko a.s. Ak by bolo v spore aj preukázané, že spornú pohľadávku spoločnosť CETELEM Slovensko postúpila na žalovaného záväzkový vzťah, z ktorého postupovaná pohľadávka na vrátenie úveru vznikla, trvá medzi pôvodnými účastníkmi aj naďalej. Postúpenie pohľadávky má právne účinky nielen vo vzťahu k zmene subjektu právneho vzťahu, ale aj vo vzťahu k zmene obsahu pôvodného záväzkového vzťahu. Ten už v dôsledku postúpenia pohľadávky nie je tvorený postúpeným právom veriteľa, ktorému zodpovedá povinnosť dlžníka. Postúpením pohľadávky sa vždy prevádza iba konkrétne právo postupcu na plnenie voči dlžníkovi, nie však zmluvný vzťah ako celok. Postupník (žalovaný) na základe postúpenia pohľadávky nevstupuje do základného obligačného vzťahu s dlžníkom, z ktorého postupovaná pohľadávka vznikla a ktorého obsah môže tvoriť značný objem práv a povinností, ktoré nie sú postúpeným dotknuté. Z uvedeného vyplýva, konštatoval súd prvej inštancie, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi spoločnosťou CETELEM Slovensko a.s. a žalobcami v rozhodujúcej časti ostal nedotknutý.

Súd prvej inštancie vec správne posúdil podľa zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 1 ods. 2, § 9 ods. 2, 3, § 11 ods. 1, ods. 4, Občianskeho zákonníka, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1 a ods. 6.

Súd prvej inštancie konštatoval, že z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplynulo, že vrátiť úver boli zaviazaní žalobcovia spoločne a nerozdielne vo vzťahu k spoločnosti CETELEM Slovensko a.s. Žalobcovia netvrdili ani nepreukázali, že pohľadávku zo spornej úverovej zmluvy veriteľ CETELEM Slovensko a.s. postúpil na žalovaného. Žalovaný netvrdil ani nepreukázal, že pohľadávku, ktorá je predmetom zmluvy o spotrebiteľskom úvere získal na základe zmluvy o postúpení pohľadávok. Ani jedna zo sporových strán skutočnosť, že došlo k zmene veriteľa z úverovej zmluvy (a či vôbec došlo k zmene veriteľa) netvrdila ani nepreukázala. Z toho dôvodu súd žalobu žalobcov o určenie, že úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov a neplatná a o určenie, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľná zmluvná podmienka, teda neplatná, zamietol pre nedostatok pasívnej legitímácie. Žalobcovia totiž nijakým spôsobom nepreukázali, že žalovaný je nositeľom práv a povinností zo spornej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podmienkou úspechu žalobcov v tomto konaní bolo, aby preukázali, že žalovaní sú zmluvnou stranou zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že žalobu by musel zamietnuť aj z týchto ďalších dôvodov: Súd je názoru (pokiaľ by bola preukázaná pasívna legitímácia žalovaného), že bol naliehavý právny záujem a to podľa § 137 písm. c), b) CSP na určenie, že sporná zmluva je bezúročná a bez poplatkov, tak žalobcovia by mali naliehavý právny záujem, pretože by potrebovali mať vyriešenú otázku, aký je skutočný dlh nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov, najmä či sú povinní platiť úrok za poskytnutie úveru a iné poskytnuté poplatky. Postavenie žalobcov by sa tým stalo istejším, dozvedeli by sa, či budú vystavení sankciám za oneskorené plnenie záväzkov zo spotrebiteľskej zmluvy, najmä úroku za poskytnutie úveru. Na základe takéhoto rozhodnutia o určení, že úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov by získali právnu istotu, že sa môžu voči žalovanému domáhať práva na vrátenie bezdôvodného obohatenia. Naliehavý právny záujem o určení, že úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov vyplýva aj z ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ale aj z ust. § 5 b) a 5 a) ods. 1 písm. a) citovaného zákona. Naliehavý právny záujem s účinnosťou od 1.1.2018 vyplýva aj z ust. § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa citovaného ustanovenia spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Dokazovaním bolo preukázané, že sporná zmluva o spotrebiteľskom úvere je uzatvorená v súlade s predpismi na ochranu spotrebiteľov a nie je uzatvorená v rozpore s dobrými mravmi. Zmluva obsahuje všetky predpísané náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Dohodnutý úrok za poskytnutie úveru vo výške 13,49 % je v porovnaní s inými poskytovateľmi nebankových ale aj bankových finančných služieb pre spotrebiteľa pomerne výhodný. Nízka je aj priemerná ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 13,63 % ročne. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je základným údajom, na základe ktorého sa spotrebiteľia rozhodujú, posudzujú výhodnosť tej ktorej ponuky na uzatvorenie úverovej zmluvy. Ročná priemerná percentuálna miera nákladov uvedená v spotrebiteľskej zmluve bola vypočítaná a uvedená v zmluve správne. Súd neakceptoval námietku žalobcov o tom, že zmluva neobsahuje predpísaný údaj o výške, počte, termínoch splátky, istiny, úrokov a iných poplatkov. Pri posudzovaní tejto otázky súd prihliadol na rozsudok Všeobecného súdneho dvora vo veci C-42/15 zo dňa 9.11.2016, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcich

splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Bolo preukázané, že sporná úverová zmluva bola uzatvorená na dobu určitú, aj z toho dôvodu nie je nevyhnutné, aby zmluva uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľ'a odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľ'ovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Zo spotrebiteľ'skej zmluvy jednoznačne vyplýva, že žalovaní sa zaviazali úver splatiť 120 mesačných splátkami dohodnutými vo výške 129,38 eur a splatnosť každej z týchto splátok bola dohodnutá vždy k 15. dňu v mesiaci. V zmluve je uvedený aj údaj o celkovej čiastke, ktorú boli žalobcovia povinní zaplatiť poskytovateľ'ovi úveru. Spotrebiteľ' so základným školským vzdelaním nemôže mať žiadne povinnosti o rozsahu plnenia svojho finančnej záväzku. K námietke žalobcov, že zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, tak súd prvej inštancie konštatoval, že zo zmluvy jednoznačným spôsobom vyplýva, že žalobcovia musia úver splatiť 120 mesačnými splátkami (120 : 12 mesiacov = 10 rokov). Z uvedeného je zrejmé, že takáto dohoda je jasná a zrozumiteľ'ná a nemôžu vzniknúť žiadne pochybnosti o tom, dokedy sa zaviazal spotrebiteľ' úver zaplatiť. Vychádzajúc z uvedeného konštatoval, že sporná úverová zmluva bola uzatvorená v súlade s predpismi na ochranu práv spotrebiteľ'ov (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľ'ov a zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľ'ských úveroch), a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 v spojení s ust. § 266 CSP a žalovanému, ktorý bol v spore úspešný, priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku okresného súdu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobcovia v 1/ a 2/ rade. Vytýkali prvostupňovému súdu, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa ich názoru okresnému súdu muselo byť z jeho úradnej činnosti všeobecne známe, že od 1. júla 2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM Slovensko, a.s. a jej akcionára BNP PARIBAS PERSONAL Finance SA CETELEM Slovensko, a.s. a tým sa stal pobočkou zahraničnej banky v Slovenskej republike. Pre svoje aktivity naďalej používa obchodnú značku CETELEM. Zánik spoločnosti v dôsledku zlúčenia v právnom ponímaní znamená, že akékoľvek práva a povinnosti zo zmlúv o úvere so spoločnosťou CETELEM Slovensko, a.s. prešli v dôsledku zániku zlúčením na nástupnícku spoločnosť, teda žalovaného. Podľa odvolateľ'ov žiadny právny predpis neuvádza povinnosť pre zanikajúcu obchodnú spoločnosť uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávok s nástupníckou spoločnosťou, takýto postup by bol contra legem. Splnenie procesných podmienok a ich nedostatky súd skúma z úradnej povinnosti (ex officio), v ktoromkoľvek štádiu konania, nečakajúc na návrhy účastníkov a sám rozhoduje aj o ďalšom postupe pri odstraňovaní zistených nedostatkov. V prípade nesprávneho označenia účastníka konania prichádza do úvahy postup v zmysle § 129 ods. 1 CSP, podľa ktorého: „Ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľ'né, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako 10 dní“. Uvedený právny názor potvrdzuje uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25. októbra 2017 sp. zn. 4Cdo/219/2016, v zmysle ktorého: „Nedostatok podmienky konania nie je vadou žaloby z hľadiska jej správnosti či úplnosti a vada žaloby naopak nepredstavuje nedostatok podmienky konania. Nesprávnosť alebo neúplnosť označenia účastníka v žalobe je dôvodom pre postup podľa § 43 OSP (v súčasnosti § 128 a § 129 CSP)“. Pokiaľ ide o určenie, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, žalobcovia zastávajú názor, že v čase vydania rozsudku okresného súdu Zákon o spotrebiteľ'ských úveroch jednoznačne uvádzal, že zmluva musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľ'skom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľ'ského úveru. Je potrebné trvať na tom, že termín konečnej splatnosti úveru musí byť určený konkrétnym časovým okamihom, zreteľ'ne tak, aby spotrebiteľ' mohol pred vstupom do takéhoto vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.12.2012 sp. zn. 16Co/315/2012). Zmluva musí obsahovať termín konečnej splatnosti úveru. Preto podľa odvolateľ'ov údaj o konečnej splatnosti formulovaný tak, že im je dátum poslednej mesačnej splátky, je nedostačujúci. Odvolatelia ďalej uvádzajú, že údaj o RPMN je jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľ'a, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ' za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Odvolatelia zastávajú názor, že žalovaný má pasívnu vecnú legitímáciu a túto skutočnosť ani sám žalovaný nenamietal, preto zastávajú názor, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov a dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná. Navrhli preto rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť

súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, eventuálne zmeniť tak, že odvolací súd v plnom rozsahu vyhovie žalobnému návrhu.

3. Žalovaný v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedol, že rozsudok považuje za vecne správny a žiada ho potvrdiť. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie správne posúdil žalobcami namietanú údajnú absenciu náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.2.2018 sp. zn. 3Cdo/146/2017, podľa ktorého nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zák. č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitie eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Od 1. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstránila možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom. V rozsudku Súdneho dvora - 3. komora zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 sa konštatuje, že „Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúcu amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny“. Judikatúra Súdneho dvora ES je záväzná pre všeobecné súdy členských štátov EÚ, tzn. že výkladom poskytnutým Súdnym dvorom ES sa musí riadiť nielen súd, ale aj všetky členské štáty EÚ, štátne orgány, občania členských štátov EÚ. Výklad prezentovaný rozhodnutiami Súdneho dvora ES nadobúda záväznú povahu. V čl. 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku je zakotvené, že právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Odborná verejnosť medzi najvyššie súdne autority zaraďuje aj Súdny dvor Európskej únie. Neobstojí ani odvolacia námietka žalobcov, že zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Termín konečnej splatnosti úveru je v úverovej zmluve uvedený ako dátum poslednej mesačnej splátky úveru. Odôvodnenie žalobcov v odvolaní, že termín konečnej splatnosti úveru musí byť uvedený konkrétnym dátumom, nemá oporu v Zákone o spotrebiteľských úveroch. Doba trvania úverovej zmluvy je uvedená v čl. 3 - 6 všeobecných obchodných podmienok žalovaného k úverovej zmluve, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou. Z tohto ustanovenia vyplýva, že úverová zmluva je uzavretá na dobu určitú, po celú dobu trvania záväzkov z nich vyplývajúcich. Je zrejmé, že úverová zmluva obsahuje údaj o dobe trvania zmluvy ako aj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Súd prvej inštancie predmetnú právnu vec správne právne posúdil, keď uviedol, že takáto dohoda je jasná a zrozumiteľná a nemôžu vzniknúť žiadne pochybnosti o tom, dokedy sa zaviazal spotrebiteľ úver zaplatiť. Pokiaľ ide o odvolaciu podmienku žalobcov, že v úverovej zmluve nie sú uvedené predpoklady použité pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej „RPMN“) ani táto nie je dôvodná. V úverovej zmluve je jednoznačne uvedené, že RPMN je platná pre mesačný interval splácania a zodpovedá poskytnutiu úveru k 15. dňu v mesiaci. Vzhľadom na tú skutočnosť, že úverová zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti, nie je možné považovať spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie, preto predmetnú právnu vec správne právne posúdil, preto navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny a priznať žalovanému voči žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Žalobcovia v 1/ a 2/ rade v písomnej replike uviedli, že sa v plnom rozsahu pridriavajú doterajších vyjadrení v podanom odvolaní.

5. Žalovaný v písomnej duplike uviedol, že sa pridriava svojho vyjadrenia zo dňa 19.4.2018.

6. Krajský súd ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

7. Podľa ust. § 387 ods. 1,2,3 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého

rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

8. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, celého spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedli strany sporu v rámci odvolacieho konania konštatuje, že súd prvej inštancie v potrebnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane, jasne a zrozumiteľným spôsobom vysvetlil.

9. Možno preto konštatovať, že odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemohol preto dať za pravdu odvolateľom, ktorých odvolanie nepovažoval za dôvodné.

10. Odvolací súd nemohol prisvedčiť odvolateľom ani v tom smere, že v prípade nesprávneho označenia účastníka konania prichádzal do úvahy postup v zmysle ust. § 129 ods. 1 CSP.

11. Procesné podmienky predstavujú základné procesné predpoklady, aby mohol súd autoritatívne rozhodnúť vo veci samej a predstavujú také vlastnosti, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ civilného konania. Procesné podmienky sa rozdeľujú do 4 základných skupín, a to na procesné podmienky na strane súdu (právomoc, príslušnosť), procesné podmienky na strane sporu (procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, povinnosť zastúpenia, spôsobilosť byť zástupcom a plnomocenstvo zástupcu strany), vecné procesné podmienky (existencia žaloby, splnenie poplatkovej povinnosti) a negatívne procesné podmienky (prekážka rozhodutej veci, prekážka skôr začatého konania). V závislosti od následku na prebiehajúce civilné konanie členíme procesné podmienky na odstrániteľné a neodstrániteľné. Ak súd zistí, že ide o neodstrániteľnú vadu konania, musí uznesením konanie zastaviť. Ak ide o odstrániteľnú vadu konania, musí súd najskôr subsidiárne vyčerpať všetky procesné možnosti nápravy absencie tejto procesnej podmienky, až v prípade, ak by tieto možnosti nápravy nedostatku procesnej podmienky zlyhali, súd uznesením konanie zastaví. Pasívna vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva, kým existencia procesných podmienok je predpokladom vzniku procesného právneho pomeru. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky, nemožno tvrdiť, že spor nevznikol, ale dôsledkom ich nesplnenia je nemožnosť sporu meritórne rozhodnúť. Nedostatok pasívnej vecnej legitímácie však znamená, že ten, o kom sa tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný) nie je nositeľom tejto hmotno-právnej povinnosti, o ktorej konaní ide. O takýto prípad išlo aj v súdnom spore, preto odvolacia námietka žalobcov je v tomto smere nedôvodná.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania, odvolací súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, preto má nárok voči žalobcom v 1/ a 2/ rade na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci.

13. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)